

குயில்

ஆசிரியர் : பாரதிதாசன்

கே.மாதவன்

குயில்

எங்கள் திருநாட்டில் எங்கள்நல் ஆட்சியே
பொங்கிடுக வாய்மை பொலிந்திருக என்றோநீ
செந்தமிழ் சீர்க்கையால் பொன் வன்னிப் பூசிய
கருங்குயில்கீர்த்த கருங்குயிலே கூவாயே.

கன்னடம்தெ லுங்குமலை யாலம் தமிழ்நிலம்
மூன்றுடைத்தும் மூலாது மூப்பகைக்கும் சோராத
மன்னும்தமிழ் தான் இவ் வையத்தை யான்க எனக்
தன் னற் குரவெடுத்துக் கூவாய் கருங்குயிலே.

வராதெனச் சொன் னாரும் யருந்தத்தன் ஆட்சி
இராத இடமில்லை என்றுநில நாட்டது
திராவிட நாடு சிறைநீங்க என்று
குரலே முரகாகக் கூவாய் கருங்குயிலே.

உண்ணல் உடுத்தல் உயிர்த்தல்என்ச் செந்தமிழை
நண்ணலும் ஆம் என்று நாட்டுக; வேறுமொழி
எண்ணல் நிறுவல் இலாதுகல்வி கட்டாயம்
பண்ணல் பயன் என்று கூவாய் கருங்குயிலே.

செந்தமிழைத், செந்தமிழ் நாட்டைச் சிறையிடுக
சந்தமிழர் உள்ளத்தில், வையம் நடுகருங்கும்
வெந்தணல்தன்று விரைந்து வளர்த்ததென்
குந்திக் குரவெடுத்துக் கூவாய் கருங்குயிலே.

இளைஞர் துடிக்கின் ருர் தமிழில்நில எண்ணிக்
விரைஞர் அடைவின் றகேடுபொழுந் இங்கு
வினையாட னேண்டாமே ஆவன்தார்! வாழ்வின்
களைநீக் குக என்று கூவாய் கருங்குயிலே.

பாலோடு நேர்தமிழும் பைந்தமிழ் மக்களும்
ஆலோடு வேர் ஏன் றறிந்திருந்தும் ஆவன்தார்.
மேலோடு பேசிவிடுவரெல் அவ் வாட்சி
சாலோடு நீர் என்று சாற்றாய் கருங்குயிலே.

காதல் வாழ்வு

இரண்டாம்

மணம் முடிந்தது.

தனியிடம், விடுதலைபெற்று இரண்டுள்ளம், அளவு கடந்த அன்பு—இளை மெழுகின் கொடியெற்றிக் காதல் முரக முழக்கின—இன்ப விழா! முடிவிலாதது.

இரண்டு

ஒருவர் அந்தக் கண்ணில் இறங்கிவந்து பேசுவதற்காக.

"காக்கை தாண்டிப் போகிறது. நென்றலில் சிலிர்க்கும் தழை மரங்கள் உண்டாகிறது. கண்ணிற் கிறந்த நீர் நிலையின் துறையில் அமைந்த துழைவாயினின்றது. அழகிய சிறகுடில்! நாம் அங்கே தங்கலாம்—இது என் அவா அத்தான்."

"ஆம், குறைவற்ற தனிமை!"

புறந்தார்கள்

மூன்று

"நாயின் காக்கைப் போன்ற கிழந்த மெல்லடியைத் தூக்கி குடிவசியில்."

இரண்டு

தாண்டி நின்றனர்!

இளைப்போதில் ஒன்றில் ஒன்று புதைந்த இரண்டுடல் குடிசையில் நுழைந்தன.

அகிலுப்பிரிவின் என்று அச்சப்பட்டாயா?"

"மன்னிக்க வேண்டும்"

குடிசை சாத்தப்பட்டது.

காவற்பழம் நீர்நிலையில் வீழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இச்சித் தன்னை ஒலி குவிசைக்குள் சென்றது. அதே ஒலி குடிசையி் மேல் பந்தது; இது எதிரொலியன்று.

"கம்பல் வந்துவிடுகிறது!"

"மெல்லப்பெசு!"

"என்ன ஒசை குடிசையின் உட்கட்டில்? விட்டு விட்டு இசைக்கும் ஒருவகைச் சிட்டுக்குரல்!"

"என்ன சொல் னார் அப்பா?"

"அனுப்ப வேண்டுமாம் உம்மை!"

"சிங்கக்கார?"

"ஆம்!—என்ன அங்கே திட்டென்று விழுந்த உடலின் ஒசை!"

"நாறு நாட்கள் நீடிக்கலாம்?"

"இன்றைக்கு—இதென்ன குடிசையில் வெள்ளம்"

"நீ போ இதோ வருகின்றேன்."

எட்டு

"தேம்பி அழுது திட்டென்று விழுந்து கண்ணீரை ஆரம்பப் பெருக்கினை அன்புடையானோ!"

"இறக்கவில்லை அத்தான்" உன் விட்டுப் பிரியவில்லை" என்று நீங்கள் உறுதி கூறு மட்டும்."

"கடமை என் வரைய அடைக்கிறது"

"என் மடமை விட்டுத் துடிக்கிறது"

மடமை! அல்ல உயிரின் இயற்கை"

"தந்தை சொற்படி நடக்கட்டும் என் அத்தான்" என்று என் நெஞ்சுக்குக் கூற என்னால் முடிவிறது; உயிருக்குச் சொல்லி நிறுத்த முடியவில்லை."

ஒன்பது

"தோழி, நான் அப்பாவிடம் போகிறேன்."

"நீர் நிலையை அடுத்த குடிசையிலே அப்பா இருக்கிறார்."

"என் கால்கள் என்னை ஏமாற்றுகின்றன. என் பிரிவால் அவன் சாகினான். சென்று காப்பாற்று".

"எவ்வளவு வேரம்?"

"நேமா?"

"எத்தனை நாள்?"

"நாளை? அடுத்த ஆண்டில் வந்து விடுவேன்."

கால் நாயிலாக, சாக்காட்டின் கதவைச் சாத்திப் பிடித்
துக்கொண்டிருக்க முடியும். ஐயா அடுத்த ஆண்டில் அவன்
உடலில் துகள் கலந்த மண்ணும் மட்டு வெளியுடன் வெளி
யாய்க்கலந்த தென்ற கதை பழமையாய்விடும்."

"என் துன்ப உள்ளத்தைத் தந்தையிடம் கூறுகிறேன்."

பத்து

நூலேனியில் அபூசூர், கண்ணீர் - அவன் கப்பலேறு
கிறான்.

கப்பலுக்குள் - "இங்கே உட்கார வேண்டும் நீலிர்."

"கனவானும் மனைவியும் தங்கும் இடமல்லவா இது?"

"உம் மனைவி இறந்தாளா?"

"இறந்திருப்பாளானால் அது அவன் செய்த முதல் குற்றம்:
இறந்த செய்தியை என் காதில் எட்டாதிருக்க முயன் நிரூபி
சானால் அது இரண்டாவது குற்றம்."

இரண்டாவது குற்றத்திற்கு அவன் ஆளாகவில்லை தன்
னிலையை வினக்கும்படி என்னை அனுப்பினான்.

பயனுற்றது இவ்வுலகம்! ஒருபற்று என்னை வாட்டுகின்றது
அவன் இறந்தான் ஆதலால் நான் இறந்தேன். இதை அவன்
அறியானே! நீலிர் சான்றாகக் கடலில் கலக்கிறேன்.

சிறப்பு! - இரண்டு இளைஞர்கள் தோழியும் தலைவியுமா
கிறார்கள்.

"அத்தான், நாம் இருவரும் சிங்கைக்குப் போகிறோம்.

தோழி! என் மர்மாவிடமும் அத்தையிடமும் உடனும்
உயிருமாக இருவரும் செல்லுகின்றார்கள் என்று கூறு!

வாழ்க காதல் வாழ்வு!

K.M.

நாத்திகள்

(சிந்து கண்ணி.)

புன்றியை வெட்டிப் படைத்தாயே—கடைப்
பட்டைச்சா ராயம் கொடுத்தாயே
தின்று குடித்து நலம் செய்யு மாம் என்று
தயவாதின் கொள் ளைகொடுத்தாயே.

மின் திகழ் சேவிய றுத்தாயே—கரு
மேதியின் வாழ்வை ஒறுத்தாயே
கொன்று கொல்லியும் என் றெண்ணியே தேய்வக்
கொள்கைகள் குற்றம் வெறுத்தாயே.

பெண்டி றைக் கொடுத்து தேய்வம் என்று—தன்
பெண்டி றைத் தந்தான் மன்னன் என்றும்
கண்டார் நகைக்கல் சரணங்கள் போற்றிக்
கசப்பாக்கி னுப் கட்டவுட்சிறப்பை.

அண்டும் குடில் தயவம் கொள்ளு தாயே—அதற்
கங்காளம் மைப்பட்டம் ஒவ்வ வைத்தாயே
தொண்டி து தேய்வத்துக் கொள் றெண்ணியே—அதற்
தாய்மையும் என் றெண்ணியே—அதற்

குழந்தையைக் கொண்டு தேய்வம் என்று—அதற்
கொன்று சமைத்திட்ட தாய்ப்பு கன்ருய்
தழைந்த அருட்பெரும் தந்தையை இவ்வணம்
தாழ்வு படுத்தி மகிழ்ந்து நின்றாய்.

எவ்வுயிருந் கட வட்டுரையி னாய்
எண்ணத்தக ள் ஒய் னாயில்—நடிக்
கவ்வவன் வெறி நாலிபோலே சாநிக்
கட்டுக்கள் எவ்வுருப் உன் வாயில்

அவ்வவன் என் னு அன் னாயில்
அன்புக்குப் பெண்டாட்டி பிள்ளைகளை
ஒவ்வாத செய்கைகள் துண்டாக்கியே தேய்வம்
உண்மை மறுப்பதுவா உன் தலம்?

கொழுந்தனை யாளிடம் துதாக—உருத்
கொள்ளப் பெரும்பொருள் சென்றதெனில்
புரிந்ததன்ரு உன்றன் உள்ளத்திலே—பொருள்
கண்டேனும் கொள்கை! சொல்லாயாக.

திருமண வாழ்த்து

ஒருமன தாயினர் தோழி—இத்தத்
திருமண மக்கள் என்றும் வாழி!

பெருமன தாகி இல்லறம் காக்கவும்
பேறெனப் படும்பதி னுறையும் சேர்க்கவும்
ஒருமன தாயினர் தோழி!

மருமலர்த் தார்புகை மார்பு வேறும்
மழைபோற் கூந்தல் அழகன் னப் பேறும்
வருவார் என அந்தப் பஞ்சனை தேறும்!
வந்து வரையார் இன்ப இலகிய றும்!
ஒருமன தாயினர் தோழி!

இத்தகான் போனே எந்த நூற் றுண்டும்
இன்பம் எனவே ஓய்வோர் இமைப்போதும் தாண்டும்!
செந்தமிழ் நாட்டிடைத் தொண்டுகள் யாண்டும்
செய்ததக்க மக்களை இவர்பெற வேண்டும்
ஒரு மன தாயினர் தோழி!

அறிக்கை :

ஓம் குயிலினின்று வரையையோ பாட்டையோ நம்மைக்
கேளாது எவரும், எவ்விடத்தும் எடுத்தாளுதல் கூடாது.

உரியவர் - ஆசிரியர்.

அடுத்த நூல் (குயில்) நமக்குறித்தான அச்சத்தில்
எல்லாவகை அமைப்புக்களுடனும், குறைபாடின்றி, வெளி
வரத் தக்க ஏற்பாடுகள் அளித்தும் செய்தாயிற்று.

அமைச்சர்

95, பாரதிதாசன் பதிப்பகம்
புதுச்சேரி.

மலைபூற்று

(என்னை விருந்தம்)

கருத்துற்று மலைபூற்றுப் பெருக்கெடுக்கவேண்டும்
கண்டதைமேற்கொண்டெழுதிக்கட்டுரைவாக்குங் கால்
தெருத்துற்றும்; ஊர் துற்றும் தம்முளமே தம்மேற்
சிறிப்பன்னித் துற்றும், நலம் செந்தமிழ்க்கும் என்னும்
தரத்தம்மால் முடிந்தமட்டும் தரவேண்டும் பின்னால்
சரசரெனக் கருத்துறும் மனப்பழக்கத் தாலே!
இருக்கும் நிலைமாற்ற ஒரு புரட்சிமனப் பான்மை
வற்படுத்தல், பிறர்க்குழைக்கும் எழுத்தாளர் கடனும்.

விரும்பத்தை நிறைவேற்ற முயலுங்கால் வையம்
வெறுந்தோற்றம் என்னும்ஒரு வேதாந்தப் பேச்சேன்?
மரத்தடியில் மறைந்திருந்து வானிலினைக் கொன்ற
மட்டமுறு கருத்துக்கள் இப்போது வேண்டாம்,
உத்தரவிலே குன்று புகும் வேளையிலும் மக்கள்
உயிர்காக்கும் மனப்பான்மை உண்டாக்க வேண்டும்
பெருநிலத்தார் எல்லோரும் ஒருதாயின் மக்கள்
பிறந்தமர்என் நெண்ணுவது பேதமையே அன்றோ!

பொதுமக்கள் நலம்சாடிப் புதுக்கருத்தைச் சொல்க!
புன்கருத்தைச் சொல்லுவதில் ஆயிரம்வந் தாலும்
அதற்கொப்ப வேண்டாமே! அந்தமிழர் மேல்மை
அழிப்பாரைப் போற்றுதற்கும் ஏடுபல வாழ்த்தால்
எதிர்ப்பதன்மேல் தமிழர்களின் எழுதுகோல்வேலை?
வற்றசெயல் செய்தற்கும் ஏன் அஞ்சவேண்டும்?
உதிர்ந்திடுக பொன் மலர்கள் உயர்கைகள், நன்றே
உணர்ந்திடுக உள்ளங்களும் புதுமனத்தை யாண்டும்.

சர்வசித்து ஆடி முதல் துவக்கம்.

பாரதிதாசன் கவிஞர் கழகம்

புது நிறுவனம்

தலைவர், ஆசிரியர் பாரதிதாசன் (கனக சுப்புரத்தினம்)

1. பெயர் : பாரதிதாசன் கவிஞர் கழகம்.

2. இடம் : வியாசர்பாடி, அறநிலையம் சென்னை.

3. நோக்கம் : தமிழ்க் கவிஞர்களை உண்டாக்குவது இவ்வாண்டில் பத்துப்பேர் மாணவராகச் சேர்த்துக் கொள்ளப் பெறுவார்கள்.

4. கட்டணம் : உணவு, உறையுள், இலக்கியம், யாப்பு இசை, தொழில் இலையணைத்திற்கும் கட்டணமாக ஒவ்வொரு மாத முதலிலேயே 20 ரூபாய் விழுக்காடு செலுத்திவர வேண்டும். கட்டணம் முழுதும் கட்ட இயலாதது காட்டுவாராயின் இத்திட்டம் தளர்த்தப்படும்.

5. தேர்தல் : முதல் நான்கு மாதம் கவிஞர், அ. பா. க. (அனுகு வருப்பு, பாரதிதாசன் கவிஞர் கழகம்) அதே நாள்கு மாதம் கவிஞர் ஆ. பா. க. (ஆ-ஆக்கல்) கடைசி நான்கு மாதம் கவிஞர் இ. பா. க. (இ-இசை அதாவது புகழ்) எனத்தேர்வு எடுத்தித் தேர்ந்தார்க்குப் பொற்பணியும் நற்சான்றும் வழங்கப் பெறும்.

6. இத்திட்டம் மற்றும் கழகச்சட்டம் : அவ்வப்போது தலைவரால் திருத்தவும் வேறு பொருத்தவும் பெறும்.

சேர விரும்புவோர் :

31. வைத்யநாத முகலி தெருவு, சென்னை.

பாரதிதாசன்

என்ற முகவரிக்கு விண்ணப்பிக்க.

செந்தமிழ் நாடு

(இருபொருள் வெண்பா)

அன்புமூயல் வேங்கைவர, அன்புடையான் ஆளன்வரக்
கண்டிதற்கும் காடு கழிநாடு—வண்ண
பறக்குமென் கூந்தலார் பற்றும் அறமே
சிறக்குமென் செந்தமிழ் நாடு.

இதில் அன்புமூயல் என்ற தொடரானது,
கண்டு - இறக்கும் என்றும் கண்டிதற்கும் என்றும் பிரிக்கப்
படும் வகையால் இருபொருள் தருகின்றது. எனவே, அண்டும்
மூயல் வேங்கை வர, கண்டு, இறக்கும் காடு கழிநாடு என்றும்,
அன்புடையான் ஆளன்வரக் கண்டிதற்கும் காடு கழிநாடுசன்
றும் வரிசைப்படுத்திப்பார்த்துப்பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

ஒருபுறம் அன்புமூய மூயவானது வேங்கை (இடிவெள்ளை)
வரக்கண்டு (அச்சத்தால்) இறந்துபோகின்ற காடு, தன்னிட
மிருக்கும் சந்தையம் அகல் முதலியவற்றால் மணம் வீசுகின்ற
நாடு,

மேலும்,

அன்புள்ள குழிவெண்(தோழி முதலியவள் என்ன பெரியும்
கூட்ட தலை நிராடல்) ஆளன் வரவே, கண்டிதற்கு மயிழ்கின்ற
காடு, கழிநாடு.

இத்தகைய காடு எப்படிப்பட்டது? யாருடையது எனில்,
வண்டாவது குடியிருக்கும் மலர்த்தென் கருகிப்பறந்து கொண்ட
புறக்கும் கூந்தலுடைய பெண்கள் விரும்பி நடத்துகின்ற
அறமே சிறந்திருக்கின்ற என் செந்தமிழ் நாடு என்பது இச்
செய்யுளின் பொழிப்புரை.

கூடிக் குலவுகரும் கொல்புனியச் சேறாகும்
ஒட்டத் தலாடுவெடுக்கும் ஓன்குன்ற—நாடுதான்
ஆர்த்ததென் பார்துமரி ஆம்படக்கு வேங்கைமே
சேர்த்ததென் செந்தமிழ் நாடு.

ஒட்டத்து + மலா எடுக்கும் என்றும், ஒட்ட துலா எடுக்கும்
என்றும் இருவகையாய் பிரித்துப்பொருள் கொள்க. மலா
எடுத்தல்-மலாவி வருதல் துலா எடுத்தல்—துலாக் கொலைத்
துக்குதல். குலவுகர்-குலவுகின்றவர், காதலர்கள் சேறார்-
சேறவின், ஓன்குன்றம்-ஒளியிருந்தமலை ஆர்த்த-நிறைந்த
புனல்நிறைந்த என்றபடி சேர்த்ததென்-சேர்த்தது என்
என்ப்பிரிக்க.

மேலட்டை ஓவியம் :

ஆடவந்தாள்

அவள் :

ஆடற் கங்குழகு தேடப் பிரிந்தவள்

ஆடாத றொற்பாளை ஆடவந்தாள்;

என் னோ டாட வந்தாள்;

மகிழ்ந் தாட வந்தாள்!

(ஆ)

எட்டாத தாடாசைக்கை வானில் ஒளி தெறிக்க

மல்காத செங்காந்தள் விரல்கள் பொருள்குறிக்க

(ஆ)

ஒடுபிளந்த செம் மாதுகைபோல் உதட்டில்

உள்ளம் விளைத்தாகை மின்னவும்—கா

தோசத்து வண்டுவிழி ஓடை மலர் முகத்தில்

ஒடிஎன் உவங்கவாந்து தின்னவும்

காடு சிலிர்க்கும்படி மேலாடு முல் தாடு

காற்றோடு காற்றுகப் பின்னவும்

காதற் காலம்பென்று காலிற் சிலம்பணிந்து

கடிதில் இடைதுயன் ஆடிவந்தோ என்னவும்

(ஆ)

அவள் :

பொன்னோ, வி காட்டி, என் இன்பத்தில் ஆழ்த்தினான்

பூரிப்போ, சிலையும் ஆட வந்தாள்

தன்னோ டாட வந்தாள்

மகிழ்ந் தாட வந்தாள்

(பொ)

தெய்வமவரும் சந்தனப் பொதிகைபோல் அருள்போல்

தேனுள் செந்தமிழ்ச் சிந்தொன்று பாடினான்

(பொ)

புன்னைமலர் கம்பு போன்ற தோர் சிற்றடிப்பு

முடிவும் மயிலும் களிசை றுவோ—அவை

பூனும் அசைவுகளில் காற்றும் அழகினின்று

புதிய எண்ணம் ஒன்று தோன்றுவோ

அன்ன ஆடற்கை உலகுக்களித்த தமிழ்

அரசர்பெருங் குடியைச் சேர்ந்தவன்

ஆடினான் அவனோ டாடினான் உட

வாடினான் மகிழ்ந்து ஆடினான்.

(பொ)

மருத்துவர் வீட்டில் அமைச்சர்

மருத்துவர்—வாங்க வாங்க நீங்க ஆரு?

அமைச்சர்—கவனி அமைச்சர்! நான்! கண்ணு தெரியலே!

மருத்துவர்—வாங்க வாங்க நீங்க தானா?

என்ன செதிங்க.

அமைச்சர்—இவ்வ நேரமின்னே இவ் னும் புரியலே
கையை பாராங்க கருத்தா!

[மருத்துவர் நாடியை நோக்குக.]

மருத்துவர்—தானே வந்த நோய் அல்ல,

தேடி நீங்க செத்தோய் தானாங்க.

அமைச்சர்—இந்த நோய்க்குப்பேர் இவ்வ தின்னிலியார்!

மருத்துவர்—இந்த நோய்க்குப்பேர் எழுத்துச் சொற்றேன்!

நாக்வே தடுக்கு, கையிடுவ பதறல்

மூக்கே எரிச்சல் மூன்றொடை அடுக்கம்

கண்ணிடுவ கொஞ்சம் கசப்பான தோற்றம்

இருக்குதா இல்லியா?

அமைச்சர்—இருக்குதே இருக்குதே! என்ன பண்ணாங்க?

மருத்துவர்—இலேசாத் தீர்திடும் இந்தநோய் - ஓர்வகைக்
கொசுத் தாலே கண்டது.

சேரகத் தாலே திரணும் அமைச்சரே!

கொசு - ஒருநோய். அதுவே கொசு அகம் எனப்பிரிந்து, கருமை
யான உள்னம் அகவது தெளிவற்ற உள்னம் எனப்போகும்பறும்.

சேரகம் - மருத்துவர்க்கு அதுவே சேரகம் எனப்பிரிந்து உயர்த்த
உள்னம் எனப்போகும்பறும்.

நான்கு

"தேக்கும், அதில் உடல் பின்னிய சிந்தற் கொடியும் பார்க்கும்மைப்போல!"

இவ்வு. அரண்மனை கசந்தால் அழியுமுடியில் குடியேறத் தேக்கு நடவது; சிந்தல் நகரது."

வானில் ஓர் ஒளி!

"வைகறையில் பங்கிய ஒளியில் பங்காத இன்னிசையை உதித்தன வானப்புகள், ஆணும் பெண்ணுமாக!"

நாமும் வானில்—அட்டா சிறகில்லையே!

நீர்நில கட்டித்தழுவித் கொண்டது இருவதையும்.

ஐந்து

கெண்டைகள் குளினி விழுவது. நீரின் அடிப்பட்டத்தில் அள்ளி நுகர்வன நுள்விதை!"

நாமும்—அங்கு—இவ்விரண்டும்—அட்டா நாம் மீன்களல்லவோ!

"கண்ணியப்பொது நான் நீர்க்குள்—குளிந்து கொள்ளுகிறேன், "பிறகுதியும் தேன்."

"நிறத்துங்கள்! ஒற்பகுதியே என்பாதி உயிரைப்போக்கி விட்டது."

மாற்றிக் கவைய்க்கும் நான்கு ஷீரிகள் நெயிற்பிரியலை நிராடின.

ஆறு

"கரையேறுங்கள் என்னை?"

"மாலையின் குளிரும் கிணர்ந்த செலையின் குளிரும் உன் பித்தலைப் பெருக்க விரும்புகிறேன்."

"தவறு! இருவர்க்கும் உடுவில் முயல்—ஆணையும் பெணியும், இதற்கு! கிணர்ந்த ஆடை காரணம்!"

"உருகும்மைகொத்தி நம் வீட்டு ஆள்"

குளையில் மறைந்தார்கள் ஓடி!

ஏழு

"அழைத்து வரச்சொன்னார்கள் அப்பா"

"ஏன்?"

நகரூடலரது

அரசியல் வகையின் அயல்மொழிப் பெயர்கள்

கேரளச்சொல்

இரண்டு கறவைகள் உன்னிடம் இருந்தால்
அண்டை வீட்டானுக்கொன் றளித்தல் "கேரளச்சொல்"

காம்புச்சொல்

கறவைகள் இரண்டில் கடிதொன்றை விற்றுக்
காண வாய்க்குவது "காம்புச்சொல்"

கவிஞ்சொல்

ஆவி சண்டியையும் ஆன்வார்த்தை விற்றுத்
தேவைக்குப் பால்பெறச் செய்பல் "கவிஞ்சொல்"

பாசச்சொல்

புரள் இருகறவையைப் பறித்த ஆன்வார்த்தை
தேவைக்குப் பால்பெறச் செய்வது "பாசச்சொல்"

காசச்சொல்

உரியவளின்னை ஒழித்தே அவனின்
கறவைநீரண்டையும் கைப்பற்றல் "காசச்சொல்"

நியூடிச்சொல்

இரண்டு கறவையால் இரண்டால் அண்தையும்
சாக்கடைக்காக்குவது தான் "நியூடிச்சொல்"
எனனை இவற்றில் ஏற்பாய்?
அதுதான் நாட்டுக் காக்குகே தோழனே!

அவன் வரவில்லை

(சிந்து கன்னி.)

மங்கைமா சொடு கூடி மடுக்கரை செல்லு இன்றும்
“தங்கமே என்வினா னப்பம் ‘தனித்துவா’ என்பதா கும்
இங்ஙனம் சொன்னுள் சொல்லி எழிலுறு முகத்தை
இங்கே
பொங்குதா மரையில் காட்டிப் பொன்னுடல் மறைத்திட்
டானே!

குடத்தின இடையில் தாங்கிக் குளிப்புடல் மடுவைச்
சார்ந்த
இடத்தின அழகு செய்பத் தனித்துவா என்று கூறித்
தடத்திவான் வருத்தும் வன்னம் தடத்தோனாக்
கூற்றில் வைத்தான்
குடத்தின கிளத்த மெய்யைக் கொண்டுபோய் விட்டில்
வைத்தான்!

மேறுத்திட அவ்வால் கிசமாச் மேவிட வந்தால், உன்பால்
குறுக்கிட்டுப் போச அன்பிற் குனித்திட முடியா தென்றே
அறுத்துப் பேசியதால் வந்தேன் அழகாடு கடைபை
அன்றோன்
தறக்குறு கனிற்றில் வைத்தான் தன்னுடல் மறைத்திட்
டானே!
(கனிறு-ஆன்யானை.)

வரிப்புல் போன்ற கீழல் மண்ணிலே காட்டும் ஆலை
மறத்திடாதத் தனித்திருந்தால் வரத்தடை இல்லை என்று
விளிப்புறச் சொல்லி என்றன் விருப்பத்தைப் பெருக்கினான்
தான்
கிரிப்பைமூல் கிப்பால் காட்டித் திருமேனி மறைத்திட்
டானே.

செறிவரு கடைபும் உன்றன் தனிமையும் இனிக்க அங்கே
எறிவரக் காத்திருப்பேன் மடுக்கரை வாராய் என்றான்,
முதிர்நரு காதல் பொங்க முன்னங்கை வகையும்
சோர்ந்தேன்
கழிவ்தன் பார்க்கை காட்டிக் கனியுடல் மறைத்திட் டானே

K.M.

மருமகள் மூர்ப்பு

(சித்து கண்ணி.)

தென்றல் அழகுகையில் பச்சிளம் கிற்றுச்
சிலிர்த்து நிகிலுநீர் தாடுதல் போல்
இன்றைக்கு நீகொண்ட பூரிப்பின் காரணம்
என்னடி மின்னல் இடைச் சிறுக்கி?
நின்றவன் காய்கள் நிகழ்களியிலு கடல்
நீராய் நெளிந்தது போல் ஓடலும்!
அன்றைக்குச் சென் றவன் - என்மகன் வீட்டை
அடைந்த மெழ்ச்சித் திருக் கூத்தோ?

மாற்றியனரிலும் செலவீனம், மலர்
வாங்கெனவதும் கூந்தலினையுந்
காற்றென் ஓடிச் சிரிக்கும் முகத்துக்குக்
கண்ணாடி காட்டிப்பின் மீளுவதும்
கெற்றவிலையே! இன்று பூரிப்ப தென்னடி
நீன்புருவத்த நீலாய்! இதைச் சி?
வேற்றுநர்க்குச் சென் றவன் - என்மகன் வீட்டுக்கு
மின்ட மெழ்ச்சித் திருக் கூத்தோ!

கறிகள் சமைத்தபின் தெருவிலில் வீற்றிடும்
காய்களை ஓடி அழைப்பதுவும்,
நிறுவிரல் போதிரம் பாசீப்பதும், பார்த்து
மெழுவதும் செவ்விறற் சேர்ப்பதுவும்,
அறையினே கோக்கலும் கெற்றவிலையே, நீ
அப்படிப் பூரிப்ப தென்க்கடி?
பிறைகர் சென்றவன் - என்மகன் - ஊர்வரப்
பெற்ற மெழ்ச்சித் திருக் கூத்தோ!

கச்சையை கோக்கலும், கண்கள் மலர்வதும்,
கைவலையைச் சரிசெய்வதுவும்,
மொச்சை உரிக்கையில் முன் கட்டில் ஓடி, மு
ழங்கும் நிலம்படி மீளுவதும்,
பச்சைப் பசுவின் தானேனக் கொஞ்சலும்
பார்த்திலனே இன்று பூரிப்ப தென்?
ஆச்சேம சென்றவன் - என்மகன் - வீட்டை
அடைந்த மெழ்ச்சித் திருக் கூத்தோ!

வினா என் வெளிக் திரைக்கு!
நாடக போட்டியில் வெற்றிகண்ட கவிஞர் காதல் ஒன்பது

== பிஸ் ஷாஷன் ==

டி. கே. எஸ்,

சு

சகோதரர்கள்

சேலம்

ஷண்முகா

பிஸ்மஸ்

நயாபிடி

கவிஞர்
பாதிதாசனி
புரட்சிக்கவிமீதுள்ள
கவிதைக் கருத்துக்கள்
நிறைந்தது.

§§

டி. கே. ஷண்முகம்,
டி. கே. பகவதி, நிரோபதி
பூபா ஷண்முகானந்த சா
நடிக நட்சத்திரங்கள்
கலை கரும் அடிக்கல் நயர்

கதை-காசம்,
சு. எஸ். ச. சாய்.

பாடங்கள்
ஷா பாகவதன்

காட்கள்
கே. வி. சிவசுந்தரன்

பின்னணி இசை
பெரியாண்டி

கூடல்
குமார்

கருவிகள்
கே. வி. சிவசுந்தரன்